

Uitspraak op het beroep van

Mevrouw drs. J. te *** (appellante)

tegen een besluit van

***, Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs, zetelend te *** (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 12 juni 2008 heeft drs. D. , rector van het van verweerster uitgaande *S* College te Hoofddorp (hierna: de school), krachtens het Directiestatuut bevoegd namens verweerster te handelen, appellante mededeling gedaan van het besluit haar met ingang van 12 juni 2008 te schorsen met behoud van salaris op grond van artikel 4.a.6, eerste lid, van de geldende CAO.

1.2 Tegen dit besluit heeft appellante bij schrijven blijkens het poststempel verzonden op 22 juli 2008 beroep bij de Commissie ingesteld.

1.3 Bij schrijven van 18 september 2008 heeft verweerster een verweerschrift ingediend.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 17 oktober 2008 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellante bijgestaan door mevrouw mr. drs. M. de Vries, advocaat te Leiden, en verweerster bij monde van mr. M.R.A. Dekker, advocaat te 's-Gravenhage, alsmede drs. D. ,voornoemd, en mevrouw M., als hoofd van de afdeling P&O in dienst van verweerster.

2. Het bestreden besluit.

Het bestreden besluit, dat de rector van de school bij brief van 12 juni 2008 aan appellante heeft doen toekomen, luidt (voor zover van belang) als volgt:

“Op 11 juni jl. hebben wij een gesprek gehad over het niet tijdig aanleveren van de examencijfers voor het vak Frans van de V. te W.

Ondanks uw terugkoppeling heeft u zich in mijn ogen wederom schuldig gemaakt aan plichtsverzuim, want mij is gebleken, dat ook bij de eerste correctie u niet binnen de gestelde termijn aan uw correctieverplichtingen heeft voldaan.

Op grond van het incident van 11 juni jl. waarbij de examencijfers niet tijdig zijn ingeleverd, alsmede de reeks van incidenten die zich in de afgelopen maanden hebben voorgedaan, achten wij het niet langer verantwoord om u nog in uw functie actief te laten zijn. Dit levert enkel spanningen en misverstanden op die niet in het belang van de school, leerlingen en u zijn. Wij achten het om deze reden dringend noodzakelijk om u per direct op donderdag 12 juni 2008 te schorsen met behoud van salaris conform CAO-VO 2007-2008 artikel 4.a.6 lid 1.

Op donderdagmiddag 12 juni 2008 om 14.15 uur is dit door Mw. M. en ondergetekende mondeling aan u kenbaar gemaakt. Bij dit gesprek gaf u de volgende opvatting omtrent deze schorsing weer:

De werknemer geeft aan op dit moment geen reactie te willen geven, maar wil zich eerst beraden op de beslissing van de schoolleiding.

Dit is voor ons geen reden om van de schorsing af te zien. De aan u gemaakte verwijten en geconstateerde conflicten zijn dermate ernstig dat er voldoende argumenten overeind blijven om de schorsing per direct te effectueren.”

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Het bestreden besluit strekt tot schorsing van appellante met ingang van 12 juni 2008 op grond van artikel 4.a.6, eerste lid, van de verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO).

3.2 Appellante was door verweerster in tijdelijke dienst benoemd voor het tijdvak 1 augustus 2007 tot 1 augustus 2008. Bij besluit van 22 april 2008 heeft verweerster haar medegedeeld, dat het dienstverband niet wordt verlengd.

3.3 Op grond van artikel 4.a.6, eerste lid, van de CAO kan de werkgever de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Voordat de werknemer wordt geschorst, wordt deze in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. De opvattingen van de werknemer omtrent de schorsing worden opgenomen in de brief, waarin de schorsing wordt bevestigd. Het opschrift van artikel 4.a.6 van de CAO luidt: "Schorsing als ordemaatregel".

3.4 De Commissie stelt voorop, dat een schorsing als ordemaatregel geen punitieve sanctie is en dat deze geen diffamerend karakter draagt, zoals een schorsing als disciplinaire maatregel. Gelet op de door verweerster toegepaste bepaling van de CAO staat het belang van de instelling voorop.

3.5 Het bestreden besluit bevat geen termijn gedurende welke de schorsing loopt. Ter zitting is komen vast te staan, dat verweerster heeft beoogd appellante te schorsen voor de resterende twee weken van het schooljaar. De Commissie leest het bestreden besluit dan ook aldus, dat appellante is geschorst voor de duur van twee weken te rekenen vanaf 12 juni 2008. Appellante is niet geschaad door deze aanvulling.

3.6 Appellante ontkent, dat er een dringende noodzaak voor een onmiddellijk ingaande schorsing aanwezig zou zijn. In elk geval kan de verstoorde relatie met een van de docenten (de heer L.) niet als dringende reden worden aangemerkt, omdat die relatie al langer was verstoord. Verweerster stelt zich daarentegen op het standpunt, dat het treffen van een ordemaatregel in de vorm van schorsing dringend noodzakelijk was om de rust te laten wederkeren en het risico op nieuwe escalatie uit te sluiten.

3.7 Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde staat naar het oordeel van de Commissie genoegzaam vast, dat er gedurende het gehele schooljaar 2007-2008 voortdurend botsingen c.q. wrijvingen waren tussen appellante enerzijds en andere docenten dan wel de schoolleiding anderzijds. Partijen hebben ieder hun eigen uitleg van c.q. visie op c.q. verklaring van die gebeurtenissen.

3.8 Appellante stelt zich op het standpunt dat de oorzaak van het niet goed lopen van bepaalde zaken te wijten was aan achtereenvolgende ziekten, waaraan zij leed. Het was ook aan haar gezondheidstoestand te wijten, dat zij vaak te laat op school kwam.

Verweerster daarentegen meent, dat appellante zich dan beter had kunnen ziekmelden. Als zij er zelf voor kiest te werken, kan zij zich – aldus verweerster - niet beroepen op ziekte als verklaring van onvolkomenheden. Bovendien bevreemde de verweerster dat appellante tijdens een periode waarin zij ziek was, toch op school was, maar zich – naar het hoofd P& O is gebleken – bij die gelegenheid met het regelen van privé-zaken bezighield.

3.9 De Commissie zal niet op alle door partijen aangevoerde zaken ingaan, en ook niet op de mogelijke invloed van de door appellante te berde gebrachte ziekte(n). Zij vermeldt echter twee

onderdelen, te weten het inleveren van de cijfers voor de tweede correctie van het eindexamen en de gang van zaken rond het opstellen van zogeheten blokwijzers.

3.9.a Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde staat voor de Commissie vast, dat appellante de cijfers voor de tweede correctie niet tijdig heeft ingeleverd. Ook bij de eerste correctie was dat het geval. Om te zorgen dat de afwikkeling van de examens op de andere school (te W.), geen verdere vertraging zou oplopen, heeft een van de werknemers van de administratie van verweerster de examenwerkstukken zelf naar de andere school gebracht. Deze gang van zaken heeft irritatie opgeleverd bij die werknemer, die – naar verweerster heeft gesteld en door appellante niet is weersproken – al gedurende het gehele schooljaar appellante steeds heeft moeten vragen om (rapport)cijfers in te leveren omdat zij het niet zo nauw nam met de voorgeschreven tijdstippen van inleveren.

3.9.b Uit de stukken en het ter zitting verhandelde is komen vast te staan, dat het opstellen door docenten van zogeheten blokwijzers bij de onderwijsmethode van de school hoort. Vanuit de schoolleiding c.q. de sectie Frans was appellante verschillende keren erop gewezen, dat zij blokwijzers diende te maken. Appellante verkoos echter haar eigen methode voor lesgeven. Dit is een van de incidenten waarop appellante - naar het oordeel van de Commissie terecht - door de schoolleiding is aangesproken.

3.10 Naar het oordeel van de Commissie kan niet worden ontkend, dat er handelingen c.q. gedragingen van appellante waren die min of meer ernstige irritaties c.q. gevoelens van verontwaardiging oproepen bij collega's van appellante en de schoolleiding. Dat bepaalde gevoelens van irritatie bij collega's en de schoolleiding niet onterecht waren, kan naar het oordeel van de Commissie in ieder geval blijken uit de gang van zaken rond het (niet) opstellen van blokwijzers.

Voor de oordeelsvorming door de Commissie is echter niet doorslaggevend of alle gevoelens van irritaties c.q. verontwaardiging terecht waren. De Commissie moet oordelen over de vraag of het belang van de instelling het opleggen van een schorsing als ordemaatregel als bedoeld in artikel 4.a.6, eerste lid, van de CAO dringend noodzakelijk maakte om ordeverstoring te voorkomen. Daarover overweegt de Commissie het volgende.

3.11 Op het moment van het nemen van het bestreden besluit waren de leerlingen in verband met de zomervakantie niet meer aanwezig op school. Er zouden nog activiteiten voor het personeel (personeelsvergaderingen, waarbij onder meer een evaluatie van het afgelopen schooljaar zou plaatsvinden, alsmede een personeelsuitje) worden gehouden. Verweerster wilde rust onder het personeel creëren bij genoemde activiteiten. Vanuit de sectie Frans was men – naar verweerster ter zitting onweersproken heeft gesteld – gedurende het gehele schooljaar al bezig geweest appellante bij te sturen om een eenduidige werkwijze in de sectie te hanteren, welke pogingen echter naar het gevoelen van de sectie geen resultaat hadden gehad door de – zoals verweerster stelt - eigengereide en solistische manier van werken van appellante. Er bestond bij de sectie geen vertrouwen meer dat in de laatste twee weken nog verbetering zou optreden.

Het bestaan van irritaties dan wel verontwaardiging bij collega's en de mogelijke uitwerking daarvan op het moment, dat appellante en de collega's elkaar weer zouden treffen, is echter naar het oordeel van de Commissie onvoldoende om te concluderen, dat het belang van de instelling dringend een schorsing als ordemaatregel van appellante noodzakelijk maakte. Verweerster heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt, dat de orde ernstig zou worden verstoord bij een treffen van genoemde personen. De vrees van verweerster, dat appellante afspraken om gedurende de laatste twee weken niet op school te komen, niet zou nakomen, waardoor niet kon worden volstaan met het enkele verzoek niet meer op school te komen, maakt dit niet anders.

De Commissie had zich kunnen voorstellen dat verweerster andere maatregelen jegens appellante had getroffen om zowel duidelijk te maken dat verweerster bepaald handelen c.q. nalaten van appellante onjuist achtte alsook om thans een confrontatie met collega's te voorkomen. De Commissie

merkt hierbij nog op, dat geen officiële functioneringsgesprekken zijn gehouden. Daarin hadden duidelijke afspraken kunnen worden gemaakt.

3.12 Het vorenstaande betekent, dat het bestreden besluit een voldoende grondslag ontbeert omdat niet aannemelijk is geworden, dat een dringende noodzaak aanwezig was voor de opgelegde ordemaatregel. Dit besluit komt derhalve in aanmerking om te worden vernietigd.

3.13 De Commissie is niet bevoegd te beslissen op de door appellante gevraagde kostenveroordeling.

4. Beslissing.

De Commissie vernietigt het bestreden besluit van verweerster van 12 juni 2008.

Aldus vastgesteld te 's-Gravenhage op 17 oktober 2008 door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. T. Elzenga en mr. Th. Geurts, leden, in aanwezigheid van mr. S.K. Welbedacht, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.